

ΤΗ ΙΔ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΙΟΥΝΙΟΥ

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Προφήτου Ἐλισαίου, καὶ τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Μεθοδίου,
Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως τοῦ Ὁμολογητοῦ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστῶμεν Στίχους ς' καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια ἀμφοτέρων.

Στιχηρὰ τοῦ Προφήτου

Ἦχος πλ. δ'

Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος

Χαίροις Ἐλισαῖε πάνσοφε, σὺ γὰρ καθάρας τὸν νοῦν, ἡδονῶν τῶν τοῦ σώματος, ὑπεδέξω ἔνδοξε, τὰς
αὐγὰς τὰς τοῦ Πνεύματος, τοῖς ἐφεξῆς τε, πᾶσι μετέδωκας, καὶ ὅλος ᾤφθης, φωτοειδέστατος, ὅθεν
ἐσκήνωσας, πρὸς τὸ φῶς τὸ ἄδυτον, ὑπὲρ ἡμῶν, πάντοτε δεόμενος, τῶν εὐφημούντων σε.

Σὲ Ἐλισαῖε μακάριε, ὁ ζηλωτῆς Ἡλιοῦ, ἐν διπλῷ τῷ χαρίσματι, καταλαμπρυνόμενον, καταλείψας
αἰθέριος, ἀρματηλάτης ὄντως ἐδείκνυτο, οὗ τῆ μιμήσει, ρεῖθρα ποτάμια, χάριτι ἔστησας, καὶ διήλθες
ἔνδοξε, περιχαρῶς, καταγλαϊζόμενος, καὶ μεγαλύνων Χριστόν.

Πάλαι πιστὴ Σωμανίτιδι, παῖδα χαρίζη εὐχῆς, ὃν θανόντα ἐξήγειρας, ὡς Προφήτης ἔνθεος, Ἰερῶς
θαυμαζόμενος, ἀλσὶ δὲ πάλιν, ὕδατα ἄγωνα, σαφῶς μετάγεις εἰς γονιμότητα, θαύματα ἄπειρα, ἐκτελεῖς
τῆ χάριτι τοῦ παντουργοῦ, Πνεύματος μακάριε, ὅθεν ὑμνούμέν σε.

Στιχηρὰ τοῦ Ἱεράρχου

Ἦχος δ'

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν

Ἀληθείας ἐδραῖωμα, καὶ τῆς πίστεως ἔρεισμα, καὶ δογμάτων πρόβολον σὲ γινώσκωμεν, τῆς εὐσεβείας
συνήγορον, ἀγνείας τε σκῆνωμα, καὶ δοχεῖον ἐκλεκτόν, εὐωδίας τοῦ Πνεύματος καὶ παμμέγιστον,
θησαυρὸν διδαγμάτων καὶ κρηπίδα, τοῦ Χριστοῦ τῆς Ἐκκλησίας, ἱεροφάντα Μεθόδιε.

Αὐτοκίνητον ὄργανον, ταῖς πνοαῖς ὑπηχούμενον, τοῦ Ἁγίου Πνεύματος ἐχρημάτισας, τῆ πυριφθόγγω
γὰρ γλώττῃ σου, τὰ θεῖα ἐβρόντησας, καὶ κατέφλεξας ἐχθρῶν, δυσσεβῶν τὰ ζιζάνια, τῶν μὴ χρώμασιν,
ὕλικοις προσκυνούντων τοῦ Κυρίου, καὶ Θεοῦ ἡμῶν τὸ εἶδος, καὶ τῆς ἀχράντου Μητρὸς αὐτοῦ.

Ἰερέων ἐν τάγμασιν, Ἀσκητῶν Ὀμηγύρεσι, καὶ χοροῖς Μαρτύρων σὺ καταλέλεξαι, ὑπὲρ Χριστοῦ μέχρις
αἵματος, στερρῶς ἀνθιστάμενος, παρανόμου δικαστοῦ, διελέγχων ἀπόνοιαν, καὶ Προστάγματι, ἀσεβοῦς
βασιλέως ἐν μνημείῳ, καθειρχθεὶς Πάτερ θεόφρον, διετηρήθης ἀλώβητος.

Δόξα... Ἦχος πλ. β'

Προφήτα κῆρυξ Χριστοῦ, τοῦ θρόνου τῆς μεγαλωσύνης, οὐδέποτε χωρίζη, καὶ ἐκάστω ἄσθενούντι ἀεὶ
παρίστασαι, ἐν τοῖς ὑψίστοις λειτουργῶν, τὴν οἰκουμένην εὐλογεῖς, πανταχοῦ δοξαζόμενος, Αἴτησαι
ἰλασμόν ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Καὶ νύν... Θεοτοκίον

Τριήμερος ἀνέστης Χριστέ

Μεγάλων χαρισμάτων ἀγνή, Παρθένε Θεονύμφευτε, ἠξιώθης, ὅτι ἔτεκες σαρκί, τὸν ἕνα τῆς Τριάδος,
Χριστὸν τὸν ζωοδότην, εἰς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον

Ἦ Πάναγνος ὡς εἶδέ σε, ἐπὶ Σταυροῦ κρεμάμενον, θρηνωδοῦσα ἀνεβόα μητρικῶς, Υἱέ μου καὶ Θεέ μου,
γλυκύτατόν μου τέκνον, πῶς φέρεις πάθος ἐπονείδιστον;

Εἰς τὸν Στίχον, τῆς Ὀκτωήχου, Εἶτα τοῦ Ἱεράρχου, ἦχος δ'.

Ποίημα Φωτίου Πατριάρχου.

Στίχ. Τίμιος έναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τῶν ὁσίων αὐτοῦ.

Εὐφροσυνως σήμερον, ἡ Ἐκκλησία τοῦ Θεοῦ στολιζεται, ἀγαλλομένη καὶ κράζουσα, Ἐλαμπρύνθη μου τὸ κάλλος, ὑπὲρ πᾶσαν πόλιν, ἰδοὺ γὰρ τῶν Ἀρχιερέων τὸ μέγα κειμήλιον, ὁ ἔνδοξος Μεθόδιος, τὴν πορείαν πρὸς οὐρανὸν ἐποίησατο, Δεῦτε οὖν φιλέορτοι, τῶν ὀρθοδόξων τὸ σύστημα, χοροστατήσαντες περὶ τὴν θεῖαν λάρνακα, ἱαμάτων πλημμύραν λαβόντες παρ αὐτῆς, ἱκετεύσωμεν αἰτήσασθαι Χριστὸν τὸν Θεόν, τοῦ ῥυσθῆναι τὴν οἰκουμένην, ἀπὸ πάσης αἰρέσεως.

Δόξα... Ἦχος πλ. δ'

Τῶν Προφητῶν τοὺς ἀκραίμονας, καὶ παμφαεῖς φωστήρας τῆς οἰκουμένης, ἐν ὕμνοις τιμήσωμεν πιστοί, Ἥλιαν καὶ Ἐλισαῖον, καὶ Χριστῷ ἐκβοήσωμεν μελωδικῶς, Εὐσπλαγγνε Κύριε, παράσχου τῷ λαῷ σου, ἱκεσίαις τῶν Προφητῶν σου, ἄφεσιν ἁμαρτιῶν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νύν... Θεοτοκίον

Τὰ οὐράνια ὕμνεί σε, κεχαριτωμένη Μῆτερ ἀνύμφευτε, καὶ ἡμεῖς δοξολογοῦμεν, τὴν ἀνεξιχνίαστον σου γέννησιν, Θεοτόκε πρέσβευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον

Οἱ Μάρτυρές σου

Ἡ δάμαλις ἡ ἄσπιλος, τὸν μόσχον βλέπουσα ἐπὶ τοῦ ξύλου, προσαναρτῶμενον ἐθελουσίως, ὀδυρομένη γοεῶς, Οἴμοι! ἀνεβόα ποθεινότατον τέκνον, τί σοι δῆμος ἀνταπέδωκεν, ἀχάριστος Ἑβραίων, θέλων μὲ ἀτεκνῶσαι, ἐκ σοῦ παμφίλτατε;

Ἀπολυτίκιον Ἦχος δ'

Ταχὺ προκατάλαβε

Ὁ ἔνσαρκος Ἄγγελος, τῶν Προφητῶν ἡ κρηπίς, ὁ δεῦτερος Πρόδρομος, τῆς παρουσίας Χριστοῦ, Ἥλιος ὁ ἔνδοξος, ἄνωθεν καταπέμψας, Ἐλισαῖω τὴν χάριν, νόσους ἀποδιώκει, καὶ λεπροὺς καθαρίζει, διὸ καὶ τοῖς τιμῶσιν αὐτόν, βρῦει ἰάματα.

Δόξα... Τοῦ Ἱεράρχου

Ἦχος πλ. δ'

Ὁρθοδοξίας ὁδηγέ, εὐσεβείας διδάσκαλε καὶ σεμνότητος, τῆς οἰκουμένης ὁ φωστήρ, Ἀρχιερέων θεόπνευστον ἐγκαλλώπισμα, Μεθόδιε σοφέ, ταῖς διδασχαῖς σου πάντας ἐφώτισας, λύρα τοῦ Πνεύματος, Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νύν... Θεοτοκίον

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ

Ἡ συνήθης Στιχολογία, καὶ οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τῶν Ἁγίων.

Ὁ κανὼν τοῦ Προφήτου, οὔ ἢ Ἀκροστιχίς.

**Χαῖρε Προφήτα τοῦ Θεοῦ πανόλβιε.
Ἄνευ τῶν Θεοτοκίων. Ἰωάννου Μοναχοῦ.**

Ὠδὴ α' Ἦχος πλ. δ'

Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ

Χαίροις ὦ Ἐλισαῖε, ἐπιδεδειγμένος τὴν Ἰσαγγελον, ἐπὶ γῆς πολιτείαν, ἐν σαρκί τε βίωσας ὡς ἄριστος.

Ἀυλὸν σου τὸ ὄμμα, τῆς ψυχῆς Προφήτα φυλαξάμενος, τῆ τοῦ Πνεύματος αἴγλη, προορὰν ἠξιώθης τὰ μέλλοντα.

Ἰαμα τοῖς νοσοῦσι, καὶ πλημμελημάτων καθαρτήριον, ἐκ Θεοῦ Ἐλισαῖε, τοῖς γνησίως ὕμνοσί σε αἰτησαι.

Θεοτοκίον

Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ τῷ ἐκ τῆς Παρθένου εὐδοκήσαντι, σαρκωθῆναι ἀσπόρως, εἰς ἡμῶν σωτηρίαν καὶ

λύτρωσιν.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἱεράρχου, οὔ ἢ Ἀκροστιχίς.

Ἀρχιερέα θεοῖο, Μεθόδιον ἄσματι μέλω.

Ὦδὴ α' Ἦχος β'
Δεῦτε λαοὶ ἄσωμεν

Ἀφ' ἀρπαγῆς, καὶ προνομῆς καὶ δουλείας με, τῆς ἁμαρτίας λύτρωσαι, καὶ πρὸς μετάνοιαν, ποδηγήσας Οἰκτίρμον, προνόμεισον ἀξίως ἐν τῇ ἀγάπῃ σου.

Ῥεῖθρον ζωῆς, ἔχων σοφὴν τὴν καρδίαν σου, τῇ Ἐκκλησίᾳ γέγονας, ὡς ποταμὸς Θεοῦ, πληρωθεὶς διδαγμάτων, καὶ ταύτης καταρδεύσας Πάτερ τὸ πρόσωπον.

Χαλιναγωγῶν, σὺ τῶν παθῶν τὰ σκιρτήματα, τῆς ἐγκρατείας ἔρωτι μετεστοιχείωσας, τῆς σαρκὸς τὸ ὑλῶδες, πρὸς τὴν τῆς ἀπαθείας Πάτερ ἀκρόρρειαν.

Θεοτοκίον

Ἴδου φησιν, ὁ Ἥσαϊας Παρθένε ἀγνή, βουλῆς μεγάλης Ἄγγελον ἐν τῇ νηδύϊ σου, συλλαβοῦσα ἀσπόρως, καὶ τέτοκας καὶ σώζη μετὰ τὸν τόκον ἀγνή.

Τοῦ Προφήτου

Ὦδὴ γ'
Σὺ εἶ τὸ στερέωμα

Ῥῆσει θεοπνεύστῳ, σὲ χρηματισθεὶς σαφῶς ἔχρισεν, Ἐλισαῖε, ἔνδοξε Προφήτην, Ἡλιοῦ ὁ θεσπέσιος.

Εὔρε τὴν ἀνάπαυσιν, καὶ ἐνεσκήνωσεν ἄφθονος, χάρις ἐν σοί, Πνεύματος Ἁγίου, Ἐλισαῖε, αἰοίδιμε.

Πόνους σὲ νεώσαντα, τὴν τῆς ψυχῆς εὐρῶν αὐλακα, προφητικὴν, χάριν ὁ Δεσπότης, Ἐλισαῖε, ἐνέσπειρεν.

Θεοτοκίον

Σὲ πάντες κεκτήμεθα, καταφυγὴν καὶ τεῖχος ἡμῶν, Χριστιανοί, σὲ δοξολογοῦμεν, ἀσιγήτως ἀνύμφευτε.

Τοῦ Ἱεράρχου

Στερέωσον ἡμᾶς

Θερμότητι φρενῶν καὶ ζήλω πίστεως, Πατέρων σὺ γέγονας κορυφαῖος, τῶν Ἑβραίων τε τὴν ἔνστασιν, ὡς ὑπάρχουσιν Ἄδου πύλην ἔθραυσας.

Ὁ βίος ἱερὸς ὁ λόγος ἐνθεος, ἢ πρᾶξις τῷ λόγῳ δεδοξασμένη, ἀναβάσεις ἐν καρδίᾳ σου, ἀληθοῦς θεωρίας ἐθησαύρισε.

Θεοτοκίον

Ὁ ξένος τοκετὸς ἢ ξένη πρόοδος, ἐν μήτρᾳ ξενίζεται τῆς Παρθένου, καὶ τὴν φύσιν ὀλισθήσασαν, εἰς φθορὰν ἐξ ἀπάτης ἀνεστήσατο.

Ὁ Εἰρμὸς

«Στερέωσον ἡμᾶς ἐν σοὶ Κύριε, ὁ ξύλω νεκρώσας, τὴν ἁμαρτίαν, καὶ τὸν φόβον σου ἐμφύτευσον, εἰς τὰς καρδίας ἡμῶν τῶν ὑμνούντων σέ».

Κοντάκιον τοῦ Ἱεράρχου

Ἦχος δ'
Ἐπεφάνης σήμερον

Εὐσεβείας δόγμασι τὴν Ἐκκλησίαν, καταυγάσας ἤλασας, τὴν τῶν αἱρέσεων ἀχλύν, ἱεροφάντα Μεθόδιε, πᾶσι κηρύττων Χριστὸν εἰκονίζεσθαι.

Κάθισμα τοῦ Προφήτου

Ἦχος α'

Τὸν τάφον σου Σωτήρ

Προβλέψει θεϊκή, Ἡλιοῦ σὲ ὁ μέγας, σοφὴ Ἐλισαῖε, φοιτητὴν ἐπισπᾶται, Προφήτην δεικνύων σε, ἐλλαμπόμενον Πνεύματι ὅθεν σήμερον, τὴν παναγίαν σου μνήμην, ἐορτάζομεν, εὐσεβοφρόνως τιμῶντες, σὺν τούτῳ σὲ ἔνδοξε.

Ἔτερον τοῦ Ἱεράρχου

Ἦχος δ'

Ἐπεφάνης σήμερον

ὥσπερ μέγας ἥλιος, ταῖς τῶν δογμάτων, καὶ θαυμάτων λάμπησι, φωταγωγεῖς διὰ παντός, τῆς οἰκουμένης τὸ πλήρωμα, οὐρανομύστα, παμμάκαρ Μεθόδιε.

Θεοτοκίον

Τὰς ἀχράντους χεῖράς σου, Παρθενομήτορ, ἐφαπλοῦσα σκέπασον, τοὺς πεποιθότας ἐπὶ σέ, καὶ τῷ Υἱῷ σου κραυγάζοντα, Πᾶσι παράσχου, Χριστὲ τὰ ἐλέη σου.

Τοῦ Προφήτου

Ὦδὴ δ'

Εἰσακήκοα Κύριε

Ῥιζότομον ἀνέδειξε, πάσης σὲ κακίας Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, φυτοκόμον Ἐλισαῖε δέ, ἀρετῆς ἀπάσης παμμακάριστε.

Ὁ προγνώστης τοῦ μέλλοντος, καὶ καλῶν ὡς ὄντα τὰ μὴ ὑπάρξαντα, Ἐλισαῖε σε ἐπάξιον, προειδῶς Προφήτα προωρίσατο.

Ἡ κολούθει τῷ βίῳ σου, ἡτῶν ἀρετῶν Προφήτα ὁμήγυρις, ὅθεν νῦν πανηγυρίζουσιν, οἱ λαοὶ καὶ δῆμοι ἐν τῇ μνήμῃ σου.

Θεοτοκίον

Τὸν Θεὸν ὃν ἐκύησας, ἄχραντε Παρθένε τοῦτον δυσώπησον, τοῖς ἰκέταις σου δωρήσασθαι, τῶν πλημμελημάτων τὴν συγχώρησιν.

Τοῦ Ἱεράρχου

Ἦμῶν σε, ἀκοὴ γὰρ Κύριε

Ἰδρῶσι, τοὺς ἀγῶνας ἔσπειρας, ἐν τῇ χώρᾳ τῆς μετανοίας, καὶ θερίσας ἄσταχυν Μεθόδιε, τῆς ἀπαθείας ἐν γῆ, τῶν πραέων κατεσκήνωσας, καὶ σὺν τοῖς Ἀσωμάτοις ἐορτάζεις ἀεὶ.

Ὁρθρίσας, προσευχαῖς συνέλαβες, θεῖον φόβον ἐν τῇ γαστρὶ σου, καὶ τέτοκας Πνεύματι τὴ ποίμνη σου, δογμάτων ὄρους, δι' ὧν τὰς αἱρέσεις ἀποφράπτουσα, εἰς γῆν ὀρθοδοξίας ἐμπλατύνεται.

Ἀνάψας, τὴν σαυτοῦ προαίρεσιν, τῷ ἐλαίῳ τῆς εὐποιΐας, ἀνύστακτος γέγονας, τοῖς πένησι λαμπὰς Παμμάκαρ, διὸ τοῦ νυμφώνος σοὶ τὴν εἴσοδον, Χριστὸς σὺν ταῖς παρθένοις προεξένησε.

Θεοτοκίον

Ἀσπόρως, χωρηθεὶς Πανάμωμε, θεῖος Λόγος ἐν τῇ γαστρὶ σου, προέρχεται σύμμορφος, ἀτρέπτως τοῦ βροτείου γένους, διὸ καὶ τῆς πλάσεως ἀνάπλασιν, δι' οἴκτον θειοτέραν προεξένησε.

Τοῦ Προφήτου

Ὦδὴ ε'

Φώτισον ἡμᾶς

Τις τὰς πρακτικὰς, ἀρετὰς σου διηγῆσεται; τὰς ἀναβάσεις δὲ τοῦ Πνεύματος, τίς καταγγεῖλαι Προφήτα, Θεοῦ δυνήσεται;

Ἄβυσσον εὐρῶν, Ἐλισαῖε χαρισμάτων Θεοῦ, τοῖς προσιούσί σοι ἐπήγασας, προρρήσεις θείας, ἰάσεις

ψυχῆς καὶ σώματος.

Τάφος τὰ τῶν σῶν, ἀρετῶν οὐκ ἐπέκάλυψεν, Ἐλισαῖε νὺν κατορθώματα, ἀλλ' ὑπὸ πάντων ὑμνούμενα καταγγέλλεται.

Θεοτοκίον

Δυσώπησον ἀεὶ, τὸν Υἱόν σου καὶ Θεὸν ἡμῶν, ἀπειρόγαμε Μαρία ἀγνή, τοῦ καταπέμψαι τοῖς Πιστοῖς τὸ μέγα ἔλεος.

Τοῦ Ἱεράρχου

Ὁ τοῦ φωτὸς χορηγὸς

Ῥάβδω τῆς πίστεως, τὰ τῶν αἰρέσεων σοβεῖς θήρατρα, καὶ τῶ δεσμῶ συζεύξας τὴν ποιμνὴν, τῆς θείας ἀγάπης, ἐλπίδι καὶ πίστει φυλάττεις ἀκλόνητον.

Ἀποσεισάμενος, τὴ ἐγκρατεία τὴν τρυφὴν ἔθρεψας, σοῦ τὴν ψυχὴν Ὀψώνιον ἔχων, συντόνους προσευχᾶς, μελέτην τε θείαν, ὑψοῦσαν ταπείνωσιν.

Σὺ τὸν χιτῶνα Σοφέ, τῆς Ἐκκλησίας πρακτικῶς ὕφανας, ἐν ᾧ χριστοῦ σεπτὸν χαρακτήρα, στηλώσας, τὴ πίστει, τῆς ὀρθοδοξίας ἐτράνωσας δόγματα.

Θεοτοκίον

Σὲ προστασίαν Ἀγνή, καὶ τῆς ἐλπίδος ἀσφαλῆ ἄγκυραν, καὶ συνοχὴν καὶ σκέπην καὶ τεῖχος, κεκτήμεθα πάντες, καὶ πρὸς βασιλείαν εἰσάγουσαν γέφυραν.

Τοῦ Προφήτου

Ὡδὴ ς'

Ἰλάσθητί μοι Σωτῆρ

Ὁ νοῦς σου εἰλικρινής, ὁ λόγος σου διειδέστατος, πηγῆς γὰρ ἐκ καθαρᾶς, ἀθόλωτοι βρύουσι, Προφήτα μακάριε, προχοαὶ ὕδατων, θριαμβεύσαι σου τὰ κρύφια.

Ἵπέστης μὴ χωρισθεῖς, τοῦ διδασκάλου πανεύφημε, καὶ ξένην ἑωρακῶς, πορείαν ποιούμενον, ὑψώθης τῷ ἔρωτι, Ἐλισαῖε μάκαρ, συμμετέωρος γενόμενος.

Θροῆ μὲν Ἐλισαῖε, ὀρώμενος τὸν διδάσκαλον, τεθρίπῳ τῶν ἀρετῶν, πυρίνῳ τῷ ἄρματι, καὶ ἵπποις αἰρόμενον, ἀλλ' ἐδέξω κληρὸν, μηλωτὴν σὺν τοῖς χαρίσμασι.

Θεοτοκίον

Ῥυσθείημεν τῶν δεινῶν, πταισμάτων ταις ἰκεσίαις σου, Θεογεννητορ ἀγνή, καὶ τύχοιμεν πάναγνε, τῆς θείας ἐλλάμψεως, τοῦ ἐκ σοῦ ἀφράστως, σαρκωθέντος Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ.

Τοῦ Ἱεράρχου

Ἐν ἄβυσσῳ πταισμάτων

Ἱερεῖον καὶ θύτης γενόμενος, ἔσπεισας σαυτὸν τῷ Θεῷ διὰ πίστεως, καὶ συντηρεῖς ἐν ἅπασι, τῆς λατρείας αὐτῷ τὴν τελείωσιν.

Νὺν εἰς ἄυλον δόξαν ἀπάρας ἐκ γῆς, τὴν ὑλομανοῦσαν τοῖς πάθεσιν Ὅσιε, τὴ ἐμμελεῖ καθάρσει σου, τῆς πρεσβείας ψυχὴν μου θεράπευσον.

Ἀποξέσας τὸν ὄγκον τοῦ γράμματος, τὴ τῶν νοημάτων σου θεία λαμπρότητι, τῆς Ἐκκλησίας γέγονας, ὄξυγράφος Μεθόδιε κάλαμος.

Θεοτοκίον

Ἀπορία καλύπτει τὸν τόκον σου, ξένως γὰρ Παρθένε θηλάζεις τὸν ἄποσον, καὶ γαλουχεῖς τὸν ἄυλον, καὶ ἀγκάλαις συνέχεις τὸν κτίσαντα.

Ὁ Εἰρμὸς

«Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων κυκλοῦμενος, τὴν ἀνεξιχνίαστον τῆς εὐσπλαγγνίας σου, ἐπικαλοῦμαι ἄβυσσον, Ἐκ φθορᾶς ὁ Θεὸς μὲ ἀνάγαγε».

**Κοντάκιον Ἦχος πλ. δ'
Τὴ ὑπερμάχῳ**

Διπλῆν τὴν χάριν εἰληφῶς παρὰ τοῦ Πνεύματος, Προφήτης ὄφθης θαυμαστὸς πᾶσι τοῖς πέρασι, τοὺς ὑμνούντάς σε λυτροῦμενος ἐκ κινδύνων, καὶ δωρούμενος τὴν χάριν τῶν θαυμάτων σου, τοῖς προστρέχουσιν ἐν ταύτῃ μετὰ πίστεως, καὶ βοώσί σοί, Χαίροις Προφήτα θεσπέσιε.

Ὁ Οἶκος

Ἦλιος καταλάμπσας ὁ τῆς δικαιοσύνης ἐν τῇ πεφωτισμένῃ ψυχῇ σου, ἀπεδίωξε πᾶσαν ἀγλὴν ἀμαρτίας ἐξ αὐτῆς, καὶ Θεοῦ ἔδειξε Προφήτην σὲ φαιδρότατον, ἐντεῦθεν καὶ ἡμεῖς κράζομεν οὕτως.

- Χαῖρε, Θεοῦ ὁ μηδὲν προτιμήσας, χαῖρε, βοῶν κατασφάξας τὰ ζεύγη.
- Χαῖρε, ὁ καταλείψας τὸν βίον σου ἅπαντα, χαῖρε, ὁ πλουτήσας τὸν πλοῦτον τὸν ἄσυλον.
- Χαῖρε, ὅτι ἠκολούθησας τῷ καλέσαντι Θεῷ, χαῖρε, ὅτι νῦν ἀπέιληφας παρ' αὐτοῦ τὰς δωρεάς.
- Χαῖρε, ὅτι τὴν μηλωτὴν Ἦλιοῦ ἐκομίσω, χαῖρε, ὅτι ἐν τάχει διασχίζεις τὸ ὕδωρ.
- Χαῖρε, περῶν ἀβρόχως τὰ ὕδατα. χαῖρε, ψυχῶν πολλῶν ὁ ἐπίκουρος.
- Χαῖρε, μαθῶν τὴν ἀπόκρυφον γνῶσιν, χαῖρε, θανῶν καὶ ὡς ζῶν ἐποπτεύων.
- Χαίροις, Προφήτα θεσπέσιε.

Σ υ ν α ξ ἄ ρ ι ο ν

Τὴ ΙΔ τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Προφήτου Ἐλισαίου.

Στίχοι

- Ἦλιαν ἵπποι, τὸν δὲ διπλοῦν Ἦλιαν,
- Εἰς οὐρανὸς ἀνῆγον ὡς ἵπποι Νόες.
- Πότμον Ἐλισσαῖος δεκάτη λάχεν ἠδὲ τετάρτη.

Τὴ αὐτὴ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Μεθοδίου, Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως.

Στίχοι

- Μεθόδιον φωστήρα τῆς Ἐκκλησίας,
- Τὸ τῆς τελευτῆς σβεννύει στυγνὸν νέφος.

Τὴ αὐτὴ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Κυρίλλου, Ἐπισκόπου Γορτύνης τῆς Κρητῶν νήσου.

Στίχοι

- Εἶ καὶ γέρων Κύριλλος ἦν ὁ Γορτύνης,
- Ἠβώσαν εἶχε πρὸς ξίφος τὴν καρδίαν.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Τοῦ Προφήτου

**Ὡδὴ ζ'
Παῖδες Ἑβραίων**

Εἶληφας μάκαρ Ἐλισσαῖε, ἐν τῷ Πνεύματι διπλᾶ τοῦ διδασκάλου, καὶ ἐν τούτῳ θεοφορούμενος ἐβόας, Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὅλον τὸν βίον ἐκα ὀπώσω, καὶ τὴν ἄφθονον χάριν τοῦ διδασκάλου, παρθενίας δειχθεὶς κειμήλιον καὶ μέλπων, Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἦδωρ διήλθες, Ἰορδάνου, ὁ ἐπάταξας μνησθεὶς τοῦ διδασκάλου, καὶ διέβης ἀνίκμοις ἴχνεσι κραυγάζων, Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον

Χαίροις πανάμωμε Παρθένε, ὅτι ἔτεκες Θεὸν σαρκὶ τῷ κόσμῳ, τὸν ἐκ πλάνης ἀγνή λυτρούμενον τοὺς πίστει, σὲ Θεοτόκον Δέσποιναν, ἀληθῆ δοξολογοῦντας.

Τοῦ Ἱεράρχου

Εἰκόνος χρυσεῖς

Σοφίας κρατήρ, ἀνεδείχθης ἀρεταῖς σοφῆ πληρούμενος, καὶ συγκαλέσας τῷ κηρύγματι, τῆς ὑψηλῆς πολιτείας σου, ἴθυνας τὴν ποιμνὴν θεόφρον, καὶ σὺν αὐτῇ πάτερ ἔκραζες, Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Μονὰς τὰς ἐκεῖ, καὶ τὰς λήξεις ἐν τιμῇ Πάτερ προέφθασας, καὶ συναγάλλη τῷ Κυρίῳ σου, καὶ συνευφραίνῃ καὶ γέγηθας, Ὅθεν σὲ τιμῶμεν παμμάρκα, τῷ δοξάζοντι κράζοντες, Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἀνδρεία φρενῶν, ἐξωσμένος τὴν Ὅσφυν Πάτερ Μεθόδιε, καὶ διὰ βίου στολισάμενος, τὴν ἀμπεχόνην τῆς πίστεως, ἐν τῇ εὐωχίᾳ τῆς ἄνω, βασιλείας εἰσέδραμες, Εὐλογητὸς εἶ ἐκβοῶν, ὁ τῶν Πατέρων Θεός.

Θεοτοκίον

Ἀπάτωρ ἐκ σοῦ, ὁ ἀμήτωρ ἐκ Πατρὸς Ἀγνή προέρχεται, καὶ τῆς ἀγνείας σου τὰ σήμαντρα, διατηρήσας ἀλώβητα, ἔδειξεν ἀλόχευτον τόκον, καὶ παρθενίαν ἀμόλυντον, καινοτομοῦνται γὰρ ἐν σοί, νόμοι τῆς γύσεως.

Τοῦ προφήτου

Ὡδὴ ἡ'

Τὸν ἐν ὄρει, ἀγίω

Ἄλας θεῖον, ἐν Πνεύματι Ἁγίῳ, Ἐλισαῖε ὑπῆρξας θεοφόρε, καὶ ἐν ἀλσι ἰάσω νάματα ἄτεκνα, Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, βοῶν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Νέων παιδῶν, τὴν ἄτακτον κακίαν, ἀναστέλλων θηρσί τοῖς αἰμοβόροις, Ἐλισαῖε Προφήτα βορὰν δέδωκας, Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, βοῶν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Λελουμένος, Ναϊμὰν δι' Ἐλισαίου, καὶ τῆς λέπρας πλυθεὶς ἐν Ἰορδάνῃ, τὴν τοῦ βαπτίσματος ἐδήλου θείαν κάθαρσιν, Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, βοῶν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον

Τὸν ἐν κόλποις, Πατρὸς ἀκαταλήπτου, καὶ ἀγκάλαις Μητρὸς ἀπειρογάμου, ἀνερμηνεύτως ἐμφανισθέντα ἅπασι, Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τοῦ Ἱεράρχου

Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός

Σὺ ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Θεοῦ, ὡς κατάκαρπος Σοφῆ δειχθεὶς ἐλαία, αὐτοπιῖας ἐλαίῳ, καὶ ἐγκρατείας τρυφῆ, πενήτων καρδίας ἐλίπανας, καὶ φαιδρὰν ἀνήψας, τῇ σὴ ψυχῇ λαμπάδα.

Ἱεραρχίας τὴν στολὴν, τῷ τῶν ἔργων σου φωτὶ λαμπρύνας ὄφθης, σωφροσύνης κλειδοῦχος, τῆς ἐγκρατείας τρυφῆ, τῆς ὄντως προσευχῆς διδάσκαλος, καὶ τῆς μετανοίας ὁδὸς καὶ νόμος βίου.

Μεταμελείας ὁ καιρὸς, μετανοίας τὸν καρπὸν προβάλλεται σοί, καὶ συκῆς τῆς ἀκάρπου, τὴν ἐκτομὴν ἀπειλεῖ, ψυχῇ μου τὴν ἀρὰν πτοήθητι, θρέψον δὲ Χριστὸν ἀρετῶν τὴ εὐκαρπία.

Θεοτοκίον

Μὴ ἐπιλάθη τῆς φωνῆς, προστασία φοβερὰ τῶν ἱκετῶν σου, ἀλλ' ἐκ πάσης ὀδύνης, ταῖς μεσιτείαις ταῖς σαῖς, καὶ πάσης ἀπειλῆς ἐξάρπασον, κάμπτει γὰρ ἡ σὴ, μητρικὴ Θεὸν πρεσβεία.

Ὁ Εἰρμὸς

«Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός, τῶν Ἑβραίων τοῖς Παισὶ συγκαταβάντα, καὶ τὴν φλόγα εἰς δρόσον, μεταβαλόντα Θεόν, ὑμνεῖτε τὰ ἔργα ὡς Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας».

Τοῦ Προφήτου

Ὡδὴ θ'

Κυρίως Θεοτόκον

Βοῶσαν κατοικτίρας, καὶ ὀδυνωμένην, τὴν Σωμανίτιν τὸν παῖδα ἀνέστησας, μετὰ τὴν στείρωσιν λύσας, Μάκαρ τὴν νέκρωσιν.

Ἰθύνετο ὁ βίος, λόγῳ ἀληθείας, ἐδυναμοῦτο ὁ λόγος δὲ Πνεύματι, δι' ἐναρέτου σου βίου, Προφήτα ἔνδοξε.

Ἐν λήξει πανολβίῳ, μάκαρ Ἐλισαῖε, ἀναπαυόμενος νῦν καθικέτευε, τῆς τῶν ψυχῶν σωτηρίας, ἀξιοθῆναι ἡμᾶς.

Θεοτοκίον

Ἐνήργησας ἀφράστως, Δέσποτα Σωτήρ μου, καθ' ἐκατέρας τῶν δύο σου φύσεων, αὐτεξουσίῳ θελήσει, τὴν σωτηρίαν μου.

Τοῦ Ἱεράρχου

Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον

Ἐναπεμάρανας Πάτερ, μεθοδείας καὶ βέλη, πυρὶ τῆς ἐγκρατείας τοῦ ἐχθροῦ, καὶ τῆς ἀγνείας τῶ ἀνθρακι, τῆς σαρκὸς τὴν ὑλώδη, μανίαν πυρπολήσας ἀληθῶς, τῆς ἐκεῖ φωταυγείας, Μεθόδιε ἠξίωσαι.

Λιποτακτήσας οὐδόλως, ἀσθενεία σαρκὸς σου, τοῖς θείοις ἐνετρύφας δαψιλῶς, οὐδὲ τὸ γῆρας προέκρινας, τὴν καθέδραν προβλέπων, ὡς ἔφη Δανιὴλ τοῦ Παλαιοῦ, ἀλλ' ὑπερίδες Πάτερ, ἐν κόποις τὴν ἀσθένειαν.

Πατριαρχῶν ἐν χορείᾳ, ἀυλιζόμενος μέλπεις, τὸ ἄσμα τῶν Ἀγγέλων σὺν αὐτοῖς, Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος, ὁ Πατὴρ ὁ γεννήτωρ, Υἱὸς ὁ γεννηθεὶς, καὶ τὸ Πνεῦμα, προῖον ἀμερίστως, Τριάς Ἁγία δόξα σοί.

Θεοτοκίον

Νύμφη καὶ Μήτηρ Παρθένε, τῶν Ἀγγέλων τὰ πλήθη, τὸν σὸν καθικετεύουσιν Υἱόν, δέξαι καμὲ ἢ ἐλπίς τῶν πιστῶν, καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, νίκας τῷ φιλοχρίστῳ Βασιλεῖ, καὶ ἡμῖν σωτηρίαν, τοῖς σὲ ὑμνοῦσι βράβευσον.

Ὁ Εἰρμὸς

«Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον, τὸν ἀρρήτω σοφία, ἤκοντα καινουργῆσαι τὸν Ἀδάμ, βρώσει φθορὰ πεπτωκότα δεινῶς, ἐξ ἀγίας Παρθένου, ἀφράστως σαρκωθέντα δι' ἡμᾶς, οἱ πιστοὶ ὁμοφρόνως, ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν».

Ἐξαποστειλάριον

Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις

Ἐξ ἀροτῆρος ὄφθης, προφήτης ὃ Ἐλισαῖε, καὶ Ἡλιοῦ δεδεγμένος, τὴν μηλωτὴν καὶ τὸ αὐτοῦ, πνεῦμα δισσῶς ἐπεσπάσω, καὶ σὺν αὐτῷ σε τιμῶμεν.

Ἄτερον τοῦ Ἱεράρχου

Τῶν μαθητῶν ὁρώντων σὲ

Ὡς ἥλιος ἀνίσχων ἐκ τῆς ἐώας, ἔδυσ εἰς τὰ ἐσπέρια τὴ ἀθλήσει, νῦν δὲ κατεφώτισας τὸν κόσμον, σοὶς πάνσοφε διδάγμασι, Πάτερ Μεθόδιε θεοφόρε, διὸ ἡμῶν ὑπερεύχου.

Θεοτοκίον Ὅμοιον

Ἡμεῖς ἐν σοὶ καυχώμεθα Θεοτόκε, καὶ εἰς Θεὸν σὲ ἔχομεν προστασίαν, ἔκτεινον τὴν χεῖρά σου τὴν ἄμαχον, καὶ θραῦσον τοὺς ἐχθροὺς ἡμῶν, σοὶς ἐξαπόστειλον δούλοις, βοήθειαν ἐξ Ἁγίου.

Εἰς τὸν Στίχον τῆς Ὀκτωήχου

Δόξα... Ἦχος πλ. β'

Φωτίου Πατριάρχου

Ἀστὴρ ἀνέτειλεν εὐσεβείας, ἀπὸ δυσμῶν ἡλίου τοῦ φαινομένου, ὁ μέγας ἐν Ἱεράρχαις Μεθόδιος, καὶ τὴν ἀγλὴν διατηρήσας τῶν κακοδόξων, κατέπαυσεν εἰς τὴν ὄντως ἀνατολήν, τοῦ τῆς δικαιοσύνης ἡλίου, Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, κακεῖσε ταῖς ἀσωμάτοις συναυλιζόμενος χορείαις, καὶ πρὸς τῷ θρόνῳ παρεστῶς τῆς Τριάδος, ὡς Ὅσιος, ὡς Μάρτυς, ὡς Ἱερεύς, ὡς Πατριάρχης, πράξει καὶ θεωρία, ἡμῖν αἰτεῖται τοῖς ἐν πίστει τελοῦσι, τὴν Ἱερὰν αὐτοῦ μνήμην, τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Τριήμερος ἀνάστης

Μετάνοιαν οὐ κέκτησαι, ψυχὴ ἀμετανόητε, τὶ βραδύνεις; τοῦ θανάτου ἢ τομῆ, ἐγγίζει καὶ τὸ τέλος, ἐφέστηκεν ὡς κλέπτῃς, τῇ Θεοτόκῳ δράμῃ πρόσπεσον.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον

Ὁρώσά σε σταυρούμενον, Χριστέ ἢ σὲ κήσασα, ἀνεβόα, Τὶ τὸ ξένον ὁ ὄρῳ, μυστήριον Υἱέ μου; πῶς ἐπὶ ξύλου θνήσκεις, σαρκὶ κρεμάμενος ζωῆς χορηγέ;

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, ὡς συνηθεῖς, καὶ Ἀπόλυσις.